

Değerli kullanıcımız, “Usulsüz Tebligatta Şikayet” içeriğimiz için uygulamada en çok karşılaşacağınız konularda ortaya çıkan güncel Yargıtay Kararlarını derliyor ve size özet şekilde aktarıyoruz. İçeriklerimizden edindiğiniz bilgileri çalışmalarınız sırasında kullanabilmeniz için bu içeriğin hazırlanmasında başvuru kaynağımız olan kararları bu dokümanda sizin için derledik.

Yargıtay HGK., E. 1991/258 K. 1991/344 T. 05.06.1991

Taraflar arasındaki "itiraz" davasından dolayı yapılan yargılama sonunda; (Ankara ikinci İcra Hakimliği)nce itirazın reddine dair verilen 22.2.1990 gün ve 1336-172 sayılı kararın incelenmesi davacı (borçlu) vekili tarafından istenilmesi üzerine, Yargıtay Onikinci Hukuk Dairesi'nin 8.11.1990 gün ve 4082-11275 sayılı ilamıyla; (..Dava dilekçesi tümüyle nazara alındığından gecikmiş itiraza ait olmayıp Tebligat Kanununun 32. maddesine dayalı tebligatın usulsüzlüğünü ve bu nedenle tebliğ tarihinin düzeltilmesine ilişkin olduğu düşünülmeden gecikmiş itiraz olarak kabulü ile yazılı şekilde karar verilmesi isabetsizdir...) gerekçesiyle bozularak dosya yerine geri çevrilmekle, yeniden yapılan yargılama sonunda; mahkemece önceki kararda direnilmiştir.

Temyiz eden: Davacı (Borçlu) vekili.

Hukuk Genel Kurulu'nca incelenerek direnme kararının süresinde temyiz edildiği anlaşıldıktan ve dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra gereği görüldü:

7201 sayılı Tebligat Kanununun 32. maddesinde, "Tebliğ usulüne aykırı yapılmış olsa bile, muhatabı tebliğe muttali olmuş ise muteber sayılır. Muhatabın beyan ettiği tarih, tebliğ tarihi addolunur" hükmüne yer verilmiştir.

Görüldüğü üzere, usulsüz yapılan tebliğ mutlaka batıl olmayıp, muhatap tarafından öğrenildiği tarihte geçerli olur. Bunun için muhatabın, tebliği öğrendiğini beyan etmesi ve tebliğden yeni haberdar olduğunu bildirerek, tebliğin usulsüzlüğünü şikayet etmesi gerekir. Bu durumda tebliğ tarihi, muhatabın bildirdiği "öğrenme tarihi"dir.

Genellikle İİK.nun 65. maddesine dayanan gecikmiş itiraz ile, 7201 sayılı Tebligat Kanununun 32. maddesi hükmünce usulsüz tebliğ nedenine dayalı şikayetler karıştırılmaktadır. Gecikmiş itirazda, tebligat usulüne uygun olarak yapılmış olup, muhatabı bir engel nedeniyle süresi içinde itiraz edememiştir. Bu durumda, gecikmiş itirazda bulunacak kişi, mazeretini gösterir delillerle birlikte, esasla ilgili itirazlarını ve

dayanaklarını da engelin kalktığı günden itibaren üç gün içinde Tetkik Merciiine bildirmek zorundadır. Merci Hakimi gecikmiş itiraz nedenlerini ve belgelerini inceleyerek, sonucuna göre bir karar verecektir. İİK.nun 65. maddesine göre hakim, "gecikme sebebinin mahiyetine" ve "hadisenin özelliklerine" göre, takibin tatilini tensip edebilir. Mazeretin kabulü halinde icra takibi durur. Aynı celsede alacaklı, itirazın kaldırılmasını sözlü olarak da isteyebilir. Bu taktirde tetkikata devam olunarak Merci Hakimliğince gerekli karar veriş.

Usulsüz tebligatla ilgili 7201 sayılı Kanunun 32. maddesinin tatbikinde ise, İİK.nun 65. maddesinden farklı olarak tebligat, "usulüne uygun olarak yapılmamıştır. Usulsüz tebliğ işlemini öğrenen muhatabın, bu tebliği öğrendiği tarihten itibaren yedi gün içinde şikayet yolu ile tebligatın usulsüzlüğünü Tetkik Mercii önüne getirmesi gereklidir. Ayrıca, işin önemli yönü, yine öğrenme tarihinden itibaren kanuni süresi içinde, alacaklının seçtiği takip şekline göre, borçlu ait olduğu mercie itirazlarını da bildirmek zorundadır. Aksi halde takip kesinleşir. Bir başka deyişle, tebligatın usulsüzlüğünün şikayet edilmesi, itiraz süresinin işlemlerini durdurmaz.

Tetkik konusu olayda, borçlu vekilinin dava dilekçesinde "gecikmiş itiraz" deyimini kullanması sonuca etkili değildir. Zira, HUMK.nun 76. maddesi gereğince hukuki sebebin ve uygulanacak yasa maddesinin tesbiti hakimın görevine giren bir konudur. Kaldı ki, dilekçede, borçlu vekili usulsüz tebligat nedeniyle şikayette bulunduğunu da bildirmiştir.

Meselenin bu açıklamalar ışığında çözümü için öncelikle, borçluya gönderilen ödeme emrinin usulüne uygun olarak tebliğ edilip edilmediğinin saptanması gereklidir. Yapılan inceleme de borçlu (P.A.R.j adına ve "..... Amerikan Üssü, HHD, 528. USAAG APO, 09380-İstanbul" adresine gönderilen, ilamsız takiplerle ilgili genel haciz yoluna ait örnek-49 numaralı ödeme emrinin, "Tercüman Asteğmen (H.A.)" imzasına tebliğ edildiği görülmüştür. Mahkemece, bu tebligat işleminin usulüne uygun bulunduğu ifade edilirken, 7201 sayılı Kanununun 17 ve 18., Tebligat Tüzüğü'nün 23 ve 24. maddeleri dayanak gösterilmiştir. Belli bir yerde devamlı olarak meslek ve sanatını icra edenlere, tebligatın nasıl yapılacağını düzenleyen 17. maddenin olayda uygulama yeri yoktur.

"Tebliğ yapılacak şahsın... içine serbestçe girilemeyen... bir yerde bulunması" halinde 7201 sayılı Kanunun 18. maddesine göre tebliğin yapılmasını o yeri "idare eden" veya "muhatabın bulunduğu kısmın amiri" temin eder. Bunlar tarafından muhatabın derhal

bulundurulması veya tebliğin temini mümkün olmazsa tebliğ kendilerine yapılır. Borçlunun "..... Amerikan Üssü" şeklinde belirtilen adresinin, 7201 sayılı Kanunun 18. maddesinde sözü edilen (içine serbestçe girilemeyen) yerlerden olduğu açıktır. Bu durumda, olayda direnme kararında yer verilen 18. maddenin uygulanması gerekir ise de; mahkemece borçlu adına "Tercüman Asteğmen (H.A.)'ya yapılan tebliğ işleminin sözü edilen maddeye yanlış anlam verilerek geçerli sayılması doğru bulunmamıştır. Zira, tercüman asteğmen, borçlunun tebligat adresi olarak bildirilen Amerikan Üssü'nde 7201 sayılı Kanunun 18. maddesinde yazılı "o yeri idare eden veya muhatabın bulunduğu kısmın amiri" olduğu kanıtlanmış bir kişi değildir. O halde, muhatap adına bu şahsa yapılan tebligatın usulsüz olduğunun kabulü gerekir. Böyle olunca uyuşmazlığın, İİK.nun 65. maddesinde yer alan gecikmiş itiraz kurallarına göre değil, 7201 sayılı Tebligat Kanununun 32. maddesine göre ve usulsüz tebligatla ilgili yukarıda açıklanan prosedüre göre çözülmesi gerekir.

Nitekim, borçlu vekili, tebligata ıttıla üzerine, tebliğ işleminin usulsüzlüğünü şikayet etmekle kalmamış, icra müdürlüğüne başvurarak seçilen takip şekline göre yasal süre içinde ve doğru mercie borca itirazlarını da bildirmiştir.

Bu durumda, Özel Daire bozma kararında da değinildiği üzere, mahkemece 7201 sayılı Kanunun 32. maddesine göre işlem yapılmalı, ödeme emri tebliğinin usulsüzlüğünü dolayısıyla borçlu vekilinin ıttıla tarihi olarak beyan ettiği tarihi, ödeme emrinin tebliğ tarihi olduğu vurgulanmalı ve böylece borca itirazın süresinde olduğu sonucuna varılmalıdır.

Bu itibarla, mahkemece açıklanan şekil ve kapsamda bir uygulama yapılmadan, 7201 sayılı Kanunun 18. maddesine yanlış anlam verilerek, borçlu adına çıkarılan ödeme emri tebligatının, geçerli sayılması ve olayda tatbik yeri bulunmayan İİK.nun 65. maddesindeki gecikmiş itirazın, süresinde olmadığından bahisle istemin reddi yönüne gidilmesi doğru değildir. O halde usul ve yasaya uygun bulunmayan direnme kararı bozulmalıdır.

S o n u ç : Davacı (borçlu) vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile, direnme kararının yukarıda açıklanan nedenlerle HUMK.nun 429. maddesi uyarınca (BOZULMASINA), istek halinde temyiz peşin harcının geri verilmesine, 5.6.1991 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 12. HD., E. 2010/20009 K. 2011/1885 T. 24.02.2011

Yukarıda tarih ve numarası yazılı mahkeme kararının müddeti içinde temyizden tetkiki borçlu vekili tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya mahallinden daireye gönderilmiş olmakla okundu ve gereği görüşülüp düşünüldü :

Sair temyiz itirazları yerinde değil ise de;

Borçluya satış ilanının 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 21. maddesi uygulanmak suretiyle tebliğ edilmek istenildiği anlaşılmaktadır.

7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun "Tebliğ imkansızlığı ve tebellüğden imtina" başlıklı 21. maddesinde; "Kendisine tebligat yapılacak kimse veya yukarıdaki maddeler mucibince tebligat yapılabilecek kimselerden hiçbirisi gösterilen adreste bulunmaz veya tebellüğden imtina ederse, tebliğ memuru tebliğ olunacak evrakı, o yerin muhtar veya ihtiyar heyeti azasından birine veyahut zabıta amir ve memuruna imza mukabilinde teslim eder ve tesellüm edenin adresini ihtiva eden ihbarnameyi gösterilen adresteki binanın kapısına yapıştırmakla beraber, adreste bulunmama halinde tebliğ olunacak şahsa keyfiyetin haber verilmesini de mümkün oldukça en yakın komşularından birine, varsa yönetici veya kapıcıya da bildirir. İhbarnamenin kapıya yapıştırıldığı tarih, tebliğ tarihi sayılır." hükmü yer almaktadır. Madde bu haliyle iki hali birlikte düzenlemiştir. Bunlardan ilki "adreste bulunmama", diğeri ise "tebellüğden imtina"dır. Muhatabın adreste bulunmaması halinde tebliğ memurunun ne şekilde davranması gerektiğini düzenleyen Tebligat Tüzüğü'nün 28. maddesinin birinci fıkrasında; "Muhatap veya adına tebliğ yapılabilecek olanlardan hiçbirisi gösterilen adreste bulunmazsa, tebliğ memurunun adreste bulunmama sebebini bilmesi muhtemel komşu, yönetici, kapıcı, muhtar, ihtiyar kurulu veya meclisi üyeleri, zabıta amir ve memurlarından tahkik ederek beyanlarını tebliğ tutanağına yazıp altını imzalatması, imzadan çekinmeleri halinde de bu durumu yazarak kendisinin imzalaması gerekir." hükmü öngörülmüştür.

Burada Tüzüğü'nün 28. maddesi, tebliğ memuruna ilgilinin neden adreste bulunmadığını "tahkik etme" görevini yüklemiştir. Buna göre tebliğ memuru tahkik etmekle kalmayıp, buna tevsiye yönelik olarak yaptığı tahkikatın sonucunu tebliğ evrakına yazacak ve maddede açıkça belirtildiği üzere ilgisine imzalatacaktır. Ancak bu şekilde yapılan işlemin usulüne uygun olup olmadığı, Hakim tarafından denetlenebilir. Muhatabın tebliğ

adresinde ikamet etmekle birlikte, kısa ya da uzun süreli ve geçici olarak adreste bulunmadığının, tevziat saatlerinden sonra geleceğinin beyan ve bunun tevsik edilmesi halinde ancak; maddede sayılanlardan, örneğin muhtara imza karşılığı tebliğ edilip, 2 numaralı fişin kapıya yapıştırılması ve komşunun durumdan haberdar edilmesi işlemlerine geçilebilecektir. Tahkikatta muhatabın adresten kesin olarak ayrıldığına ya da öldüğünün tespiti halinde ise Tüzüğün 28. maddesinin 2., 3., 4. fıkraları gereğince işlem yapılacaktır. Bu itibarla; Tüzüğün 28. maddesinde öngörülen şekilde ve maddede belirtilen kişilere sorularak imzaları da alınmak suretiyle, şayet imzadan çekinmeleri halinde bu husus da belirtilerek; muhatabın adreste geçici olarak bulunmama sebebi ve tevziat saatlerinden sonra geleceği “tevsik edilmeden”, Tebligat Kanunu’nun 21.maddesine göre yapılan tebligat işlemi geçersizdir. Zira bu belgeleme işlemi, devamı işlemleri belirlemesi yanında muamelenin doğru olup olmadığına karar verilmesi yönünden yardımcı olacak ve tebliği isteyen makam ve Hakimin denetimini sağlayacaktır.

21. maddeye göre yapılan tebligatlarda tebliğ tarihi, maddenin son cümlesinde açıkça belirtildiği üzere, iki numaralı fişin yani ihbarnamenin kapıya yapıştırıldığı tarihtir. Tebliğ tarihinin bu şekilde belirlenmesi ve geçerli sayılabilmesi, tebliğ memurunun yukarıda açıklanan araştırmayı mutlaka yapmasına ve belgelemesine bağlıdır. (HGK. nun 25.01.2006 tarih ve 2005/2-772/17 sayılı kararı)

Somut olayda tebliğ işleminin, adresin kapalı olması sebebiyle mahalle muhtarı imzasına teslim edilip 2 nolu formülün kapısına yapıştırıldığı ve imzadan imtina eden komşusu I. C. ’e haber verildiği belirtilmek suretiyle yapıldığı görülmüştür.

Görüldüğü gibi tebliğ memuru, muhatabın adresten geçici mi yoksa sürekli mi ayrıldığını, adreste bulunmama sebebini ve tevziat saatlerinden sonra geleceğini Tebligat Tüzüğü’nün 28. maddesinde sayılan kişilerden sorarak tespit edip, beyan ve imza almadan veya imzadan çekinme durumunu belirlemeden tebliğ işlemlerini tamamlamıştır. Bu hali ile tebliğ işlemi mahkemenin de kabulünde olduğu gibi, 7201 Sayılı Kanunun 21. maddesi ile Tebligat Tüzüğü’nün 28. maddesi hükümlerine uygun yapılmamış olmakla usulsüzdür. İİK. nun 127. maddesi gereğince taşınmaz satışlarında, satış ilanının bir örneği borçluya tebliğ edilmelidir. Borçluya satış ilanının tebliğ edilmemiş olması veya usulsüz tebliğ edilmesi başlı başına ihalenin feshi sebebidir.

7201 Sayılı Tebligat Kanununun 32.maddesi gereğince, tebliğ usulüne aykırı yapılmış olsa bile, muhatabı tebliğ işleminden haberdar olmuş ise geçerli sayılır. Şikayetçinin bildirdiği öğrenme tarihi esas olup bu tarihin aksi karşı tarafça ancak yazılı belge ile ispatlanabilir. Hukuk Genel Kurulunun 12.02.1969 tarih ve 1967/172-107 sayılı kararında da benimsendiği üzere beyan edilen öğrenme tarihinin aksi tanık beyanıyla ispat edilemez. Bu durumda mahkemece tanık beyanları esas alınarak borçlunun satıştan haberdar olduğunun kabulü doğru değildir.

Öte yandan ihalenin yapıldığı gün borçlunun icra dosyasının fotokopisini almış olması ve bu şekilde satışı öğrenmiş olmasının yeterli kabul edilmesi, borçluya satış ilanının tebliğini düzenleyen yasa koyucunun amacına uygun değildir. Çünkü satış ilanı, borçluya, satışa hazırlanabilmesi, kendince gerekli duyuruları yapabilmesi ve daha fazla müşteri bulabilmesi için satıştan makul bir süre önce tebliğ edilmelidir. Bu nedenle mahkemenin bu yöndeki gerekçesi yasaya uygun değildir.

O halde mahkemece yukarıda açıklanan nedenlerle şikayetin kabul edilerek ihalenin feshine karar verilmesi yerine, yazılı gerekçe ile istemin reddi isabetsizdir.

SONUÇ : Borçlu vekilinin temyiz itirazlarının kısmen kabulü ile mahkeme kararının yukarıda yazılı nedenlerle İİK 366 ve HUMK'nun 428. maddeleri uyarınca (BOZULMASINA), 24/02/2011 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 12. HD., E. 2011/96 K. 2011/15379 T. 12.07.2011

Yukarıda tarih ve numarası yazılı mahkeme kararının müddeti içinde temyizen tetkiki şikayetçiler tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya mahallinden daireye gönderilmiş olmakla okundu ve gereği görüşülüp düşünüldü :

Sair temyiz itirazları yerinde değil ise de;

Karataş tapu sicil müdürlüğünde kayıtlı 279 parsel sayılı taşınmazın ihalesi 14.08.2008 tarihinde yapılmıştır. Tapu kaydında 120/120'şer hisseleri bulunan şikayetçiler tarafından, anılan ihalenin feshi talebinde bulunulmuştur. Şikayetçiler, İİK'nun 134/2 maddesinde sayılan "ihalenin feshi talebinde bulunabilecek" ilgililerdendir.

İİK'nun 127. maddesinde: "İlanın birer sureti borçluya, alacaklıya ve taşınmazın tapu siciline kayıtlı bulunan alakadarlarının tapuda kayıtlı adresleri varsa bu adreslerine tebliğ

olunur. Adresin tapuda kayıtlı olmaması halinde ayrıca adres tahkiki yapılamaz. Gazetede ki satış ilanı tebligat yerine geçer” düzenlemesi yer almaktadır.

Şikayetçilerin fesih nedeni; kendilerine satış ilanı tebligatının gönderilmemesine yöneliktir. Dosyanın tetkikinde her iki şikayetçiye satış ilanının tebliğ edilmediği anlaşılmaktadır.

Somut olayda, 08.02.2008 tarihinde tapu sicil müdürlüğüne ilgililerin adresini tespiti yönünde müzekkere yazılmış; kurumun icra müdürlüğüne sunduğu aynı tarihli cevabında ise, şikayetçilerden K7’ın kayıtlı adresinin “Gümüşyazı Köyü Karataş/Adana” olduğu, diğer ilgililerin ise kayıtlı adreslerinin olmadığı bildirilmiştir.

Yukarıda bahsedilen İİK’nun 127. maddesinin açık hükmüne göre, şikayetçilerden K1’in tapu sicil müdürlüğünde adresi bulunmadığı için kendisine tebligat yapılmaması yerindedir. Zira gazetede yapılan satış ilanı (tapuda adresi olmadığı için) kendisine tebligat yerine geçmiştir.

Şikayetçilerden Musa’nın ise, tapuda kayıtlı adresi bulunduğu için kendisine satış ilanının tebliğ edilmesi zorunludur. Dairemizin süreklilik kazanan içtihatlarında da bu husus benimsenmiştir. İİK’nun 134/2. maddesine göre, ihalenin feshini ilgililer ihale tarihinden itibaren 7 gün içinde isteyebilirler. İlgililerin ihale yapıldığı ana kadar cereyan eden muamelelerdeki yolsuzluklara en geç, ihale günü ıttıla peyda ettiği kabul edilir. Öte yandan, anılan Kanun’un 6. fıkra hükmüne göre, satış ilanı tebliğ edilmemiş veya satılan malın esaslı vasıflarındaki hataya veya ihalede fesada bilahare vakıf olunmuşsa, şikayet süresi ıttıla tarihinden başlar. Şu kadar ki, bu müddet ihaleden itibaren bir seneyi geçemez. Somut olayda, 14.08.2008 tarihinde yapılan ihale ile ilgili olarak 29.07.2009 tarihinde yapılan başvuru yasal 1 yıllık süre içindedir.

Kabule göre de; Hukuk Genel Kurulu’nun 12.02.1964 tarih ve 19670172-107 sayılı kararında da benimsendiği üzere öğrenme tarihinin aksi tanık beyanıyla ıspat edilemez. Öte yandan satış ilanı tebliğ edilmeyen şikayetçinin dava açma süresi belirlenirken ihaleden haberdar olma durumu tanık dinleme yolu ile saptanamaz. (HGK’nun 25.03.1998 tarih ve 1998/12-233-248 K.). Tebligat Kanun’un 32. maddesinin uygulanabilmesi için öncesinde ilgisine bir tebligat yapılması veya tebligat çıkarılmasına rağmen tebliğ edilemeden iade edilmesi gerekir. Somut olayda şikayetçiye satış ilanı tebliğe çıkarılmadığı için 7201 Sayılı Tebligat Kanunu’nun 32. maddesinin

uygulanma imkanı da bulunmamaktadır. Bir başka mahkeme dosyasında icra müdürlüğünün tanıklığı doğrultusunda şikayetçinin ihale gününden haberdar olduğu gerekçesiyle istemin reddine de karar verilemez.

O halde mahkemece, şikayetçilerden K7 yönünden istemin kabulü ile ihalenin feshine karar verilmesi gerekirken, somut olaya uygun düşmeyen gerekçelerle yazılı şekilde hüküm tesisi isabetsizdir.

SONUÇ : Şikayetçi K7yönünden temyiz itirazlarının kısmen kabulü ile mahkeme kararının yukarıda yazılı nedenlerle İİK 366 ve HUMK'nun 428. maddeleri uyarınca (BOZULMASINA), 12/07/2011 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay HGK., E. 2009/408 K. 2009/486 T. 04.11.2009

DAVACI : K1 vekili Av.K2

DAVALI : F1 vekili Av.K3

Taraflar arasındaki “şikayet” davasından dolayı yapılan yargılama sonunda; Eyüp İcra Hukuk Mahkemesince davanın reddine dair verilen 04.03.2008 gün ve 2007/900 E-2008/189 K. Sayılı kararın incelenmesi davacı vekili tarafından istenilmesi üzerine, Yargıtay 12.Hukuk Dairesinin 27.06.2008 gün ve 2008/10863 E-13601 K. sayılı ilamı ile; (...Alacaklının genel haciz yolu ile başlatıldığı takipte, borçlu ödeme emri tebliğ işleminin usulsüzlüğünü icra mahkemesinde şikâyet yolu ile ileri sürmüş ve mahkemece de istem reddedilmiştir. Ancak incelenen tebligatta 7201 sayılı Kanunun 21.maddesine göre gerçekleştirilen tebliğ işleminde tüzüğün 28.maddesine göre işlem yapılmadığından bu tebliğ işlemi geçersiz olup, mahkemece şikâyetin Tebligat Kanunu 32.maddesine göre kabulü yerine reddi isabetsizdir...) gerekçesiyle bozularak dosya yerine geri çevrilmekle yeniden yapılan yargılama sonunda; mahkemece önceki kararda direnilmiştir.

TEMYİZ EDEN : Davacı vekili

HUKUK GENEL KURULU KARARI

Hukuk Genel Kurulu'nca incelenerek direnme kararının süresinde temyiz edildiği anlaşıldıktan ve dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra gereği görüldü:

Dava, genel haciz yoluyla takipte ödeme emri tebliğ işleminin iptaline, tebliğ tarihinin öğrenme tarihi olarak tespiti istemine ilişkindir.

Davacı/borçlu vekili, müvekkili hakkında Eyüp 1.İcra Müdürlüğü'nün 2007/3876 esas sayılı dosyasından gönderilen ödeme emrinin Tebligat Kanununa uygun olarak yapılmadığını, müvekkilinin şirketin ortağı olduğunu, ancak takip alacaklısının bildirdiği adreste oturmadığını, tebliğ mazbatasında yazılı K4'ı müvekkilinin tanımadığını, şerhin gerçeği yansıtmadığını, tebligatı 14.11.2007 tarihinde öğrendiklerini belirterek; usulsüz tebligatın iptaline öğrenme tarihinin 14.11.2007 olarak tespit edilmesine karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı/alacaklı, usulüne uygun davetiye tebliğine rağmen duruşmalara katılmamış ve cevap dilekçesi ibraz etmemiştir.

Mahkemenin, davacı borçluya 7201 sayılı Tebliğat Kanununun 21.maddesine göre kapıya 2 nolu ihbarname yapıştırılarak komşuya haber verilmek suretiyle muhtara tebligat bırakılarak ve beyanda bulunan komşunun imzadan imtina ettiği belirtilerek, kanun ve tüzüğe uygun şerhler verilmek suretiyle tebliğ edildiği anlaşıldığından davacının başka adreste oturduğuna dair herhangi bir belge de ibraz edilmemiş olduğundan davanın reddine dair verdiği karar, Özel Daire'ce yukarıda yazılı gerekçeyle bozulmuş; yerel mahkemece önceki kararda direnilmiştir.

Dosyada bulunan Türkiye Ticaret Sicil Gazetesinin 5 Eylül 2006 tarih ve 6635 sayısı 357.sayfasında; "F2 Çorap ve Tekstil Sanayi Ticaret Limited Şirketinin Ticari Merkezi; "A1" adresi olduğu, şirket ortağı K1'nin adresinin ise "A2-İstanbul" olduğu anlaşılmıştır.

Çözümü gereken sorun; davacı/borçluya ödeme emri tebliğ işleminin, 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 10.maddesine göre yapılması gerekip gerekmediğidir.

Dosyada bulunan Türkiye Ticaret Sicil Gazetesinin 5 Eylül 2006 tarih ve 6635 sayısı 357. sayfasında; davacı/borçlu K1'nin adresinin "A2-İstanbul" olduğu anlaşılmaktadır.

Davacı/borçluya çıkartılan ödeme emrinin, ortağı bulunduğu şirket olan F2 Çorap ve Tekstil Sanayi Ticaret Limited Şirketinin ticari merkezinin; "A1" adresinde tebliğ edildiği anlaşılmıştır.

7201 Sayılı Tebligat Kanunun "Bilinen Adreste Tebligat" başlığını taşıyan 10.maddesinde aynen; "Tebliğat tebliğ yapılacak şahsa bilinen en son adresinde yapılır.

Şu kadar ki; kendisine tebliğ yapılacak şahsın müracaatı veya kabulü şartıyla her yerde tebligat yapılması caizdir.”

Tebliğat Tüzüğü'nün 13.maddesinin 1.fıkrasında; “Tebliğat, tebliğ yapılacak şahsa kendi müracaatı, diğer alakalıların bildirilmesi, mevcut vesaik tahkikat veya sair suretlerle bilinen en son adresinde yapılır.”

Postada Tebliğat İşlemleri Rehberinin 45.maddesinde ise; “Tebliğat, muhatabın bilinen en son adresinde yapılır.

Muhatabın en son adresi, tebliğ evrakında kayıtlı bulunan adres olabileceği gibi, tebliğ yapacak dağıtıcının araştırma ve soruşturma ile öğrendiği adreste olabilir.”

şeklinde hüküm içerdiği görülmektedir.

Yukarıdaki maddeler hükmü gereğince, tebliğ yapılmak istenen kişinin bilinen en son adresine tebligatın çıkartılması gerektiği anlaşılmaktadır.

Davaya konu somut olayda; 22.08.2007 tebliğ tarihinde davacı/borçlunun “piyasada” olduğundan bahisle, Tebliğat Kanununun 21.maddesine göre tebligatın yapıldığı belirtilmiş ise de, dosyaya ibraz edilen Türkiye Ticaret Sicil Gazetesinin yukarıdaki sayısında tebligatın yapıldığı tarihte davacı/borçlunun en son adresinin Bahçelievler-İstanbul olduğu anlaşılmaktadır. Bu haliyle, yukarıda açıklanan ilke uyarınca, davacı/borçluya yapılan tebligatın usulüne uygun olduğundan söz edilmesi olanaklı değildir.

Tebliğat Kanunun “usulüne aykırı tebliğin hükmü” başlığını taşıyan 32.maddesinde aynen; Tebliğ usulüne aykırı yapılmış olsa bile, muhatabı tebliğe muttali olmuş ise muteber sayılır.

Muhatabın beyan ettiği tarih, tebliğ tarihi addolunur.” şeklindedir.

7201 sayılı Tebliğat Kanununun 32.maddesi tebligatın usulsüz olması halinde muhatabı tebliğe muttali olmuş ise muteber sayılır. Muhatabın beyan ettiği tarih, tebliğ tarihi olarak kabul edilir, hükmünü içermektedir.

Sonuç olarak; yerel mahkemece, davacı/borçlunun dosyada bulunan Türkiye Ticaret Sicil Gazetesinde yazılı bulunan en son adresine tebligat çıkartılması gerekirken, ortağı olduğu şirketin adresine tebligat çıkartıldığı anlaşılmakla, şirket merkezinin bulunduğu adrese

Çıkarılan deme emri tebliğ işleminin yasal anlamda tebliğ yapılmış sayılamayacağından, eş söyleyişle davacı/borçluya yapılan tebligatın geçersiz olması nedeniyle tebliğın usulsüzlüğü göz önünde tutularak, Tebligat Kanununun 32.maddesinin açık hükmü karşısında, borçlunun bu tebliğ 14.11.2007 tarihinde öğrendiği kabul edilmek suretiyle işin esasına girilmesi ve davacı/borçlunun meskeniyet şikayeti yönünden bir karar verilmesi gerekirken, hatalı değerlendirme sonucu davanın reddine ilişkin olarak verilen önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır. Direnme kararı bu nedenle bozulmalıdır.

S O N U  : Davacı/borçlu vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının yukarıda açıklanan nedenlerden dolayı H.U.M.K. nun 429.maddesi gereğince **BOZULMASINA**, istek halinde temyiz peşin harcının geri verilmesine, 04.11.2009 gününde oybirliği ile karar verildi.

Yargıtay 12. HD., E. 2013/18918 K. 2013/25691 T. 9.7.2013

Yukarıda tarih ve numarası yazılı mahkeme kararının müddeti içinde temyizden tetkiki borçlu tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya mahallinden daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü:

Alacaklı tarafından başlatılan genel haciz yoluyla takibe karşı borçlunun, ödeme emri tebligatının usulüne uygun yapılmadığını belirterek tebliğ tarihinin düzeltilmesi istemi ile icra mahkemesine başvurduğu, mahkemece, şikayetin reddine karar verildiği anlaşılmaktadır.

7201 Sayılı Tebligat Kanunu'nun "Tebliğ imkansızlığı ve tebellüğden imtina" başlıklı 21/1. maddesinde; "Kendisine tebligat yapılacak kimse veya yukarıdaki maddeler mucibince tebligat yapılabilecek kimselerden hiçbiri gösterilen adreste bulunmaz veya tebellüğden imtina ederse, tebliğ memuru tebliğ olunacak evrakı, o yerin muhtar veya ihtiyar heyeti azasından birine veyahut zabıta amir ve memuruna imza mukabilinde teslim eder ve tesellüm edenin adresini ihtiva eden ihbarnameyi gösterilen adresteki binanın kapısına yapıştırmakla beraber, adreste bulunmama halinde tebliğ olunacak şahsa keyfiyetin haber verilmesini de mümkün oldukça en yakın komşularından birine, varsa

yönetici veya kapıcıya da bildirilir. İhbarnamenin kapıya yapıştırıldığı tarih, tebliğ tarihi sayılır.” hükmü yer almaktadır.

Madde bu haliyle iki hali birlikte düzenlemiştir. Bunlardan ilki “adreste bulunmama”, diğeri ise “tebellüğden imtina”dır.

Muhatabın adreste bulunmaması halinde tebliğ memurunun ne şekilde davranması gerektiğini düzenleyen tebliğ tarihi itibarıyla yürürlükte olan Tebligat Tüzüğü’nün 28. maddesinin birinci fıkrasında; “Muhatap veya adına tebliğ yapılabilecek olanlardan hiçbirisi gösterilen adreste bulunmazsa, tebliğ memurunun adreste bulunmama sebebini bilmesi muhtemel komşu, yönetici, kapıcı, muhtar, ihtiyar kurulu veya meclisi üyeleri, zabıta amir ve memurlarından tahkik ederek beyanlarını tebliğ tutanağına yazıp altını imzalatması, imzadan çekinmeleri halinde de bu durumu yazarak kendisinin imzalaması gerekir.” hükmü öngörülmüştür.

Burada Tüzüğü’nün 28. maddesi, tebliğ memuruna ilgilinin neden adreste bulunmadığını “tahkik etme” görevini yüklemiştir. Buna göre tebliğ memuru tahkik etmekle kalmayıp, buna tevsiğe yönelik olarak yaptığı tahkikatın sonucunu tebliğ evrakına yazacak ve maddede açıkça belirtildiği üzere ilgisine imzalatacaktır. Ancak bu şekilde, yapılan işlemin usulüne uygun olup olmadığı, hakim tarafından denetlenebilir.

Muhatabın tebliğ adresinde ikamet etmekle birlikte, kısa ya da uzun süreli ve geçici olarak adreste bulunmadığının, tevziat saatlerinden sonra geleceğinin beyan ve bunun tevsiğe edilmesi halinde ancak; maddede sayılanlardan, örneğin muhtara imza karşılığı tebliğ edilip, 2 numaralı fişin kapıya yapıştırılması ve komşunun durumdan haberdar edilmesi işlemlerine geçilebilecektir. Tahkikatta muhatabın adresten kesin olarak ayrıldığına ya da öldüğünün tespiti halinde ise Tüzüğü’nün 28. maddesinin 2., 3., 4. fıkraları gereğince işlem yapılacaktır.

Bu itibarla, Tüzüğü’nün 28. maddesinde öngörülen şekilde ve maddede belirtilen kişilere sorularak imzaları da alınmak suretiyle, şayet imzadan çekinmeleri halinde bu husus da belirtilerek; muhatabın adreste geçici olarak bulunmama sebebi ve tevziat saatlerinden sonra geleceği “tevsiğe edilmeden”, Tebligat Kanunu’nun 21/1. maddesine göre yapılan tebligat işlemi geçersizdir. Zira bu belgeleme işlemi, devamı işlemleri belirlemesi yanında muamelenin doğru olup olmadığına karar verilmesi yönünden yardımcı olacak ve tebliği isteyen makam ve hakimden denetimini sağlayacaktır.

Tebliğat Kanunu'nun 21/1. maddesine göre yapılan tebligatlarda tebliğ tarihi, fıkranın son cümlesinde açıkça belirtildiği üzere, iki numaralı fişin yani ihbarnamenin kapıya yapıştırıldığı tarihtir. Tebliğ tarihinin bu şekilde belirlenmesi ve geçerli sayılabilmesi, tebliğ memurunun yukarıda açıklanan araştırmayı mutlaka yapmasına ve belgelemesine bağlıdır.

Somut olayda, 26/10/2010 tarihli ödeme emri tebliğ belgesinin incelenmesinde, muhatabın adreste bulunmama nedeni ve tevziat saatinden sonra geleceği tespit edilmeksizin ve yine haber bırakılan komşunun ismi şerh edilmeden tebligatın yapıldığı görülmektedir. Bu durumda, yukarıda açıklanan Tebligat Kanununun 21/1.maddesi ve tebliğ tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan Tebligat Tüzüğü'nün 28.maddesi hükmünde yer alan hususlar yerine getirilmeksizin yapılan tebligat usulsüzdür.

Her ne kadar mahkemece, borçlunun adres kayıt sistemindeki adresine Tebligat Kanunu'nun 21.maddesine göre yapılan tebligat usulüne uygun kabul edilmiş ise de, ödeme emrinin tebliğ edildiği tarihte 6099 sayılı kanun ile Tebligat Kanununun 21.maddesine eklenen ikinci fıkra yürürlükte değildir. Kaldı ki, tebligat sözkonusu değişiklikten sonraki tarihli olsa dahi, 7201 Sayılı Tebligat Kanunu'nun 23/8.maddesi uyarınca, tebligatın adres kayıt sistemindeki adrese yapılması durumunda buna ilişkin kaydın tebligat evrakı üzerine yazılması zorunludur. Bir diğer anlatımla, 7201 Sayılı Tebligat Kanunu'nun 21/2.maddesine göre tebligat yapılabilmesi için, tebliği çıkaran mercii tarafından, tebligat çıkarılan adresin, muhatabın, adres kayıt sistemindeki adresi olduğuna dair tebliğ evrakı üzerine kayıt düşülmesi zorunludur. Şikayete konu tebliğ evrakında bu yönde bir kayıt da yoktur.

Borçlunun şikayet dilekçesinde belirttiği tarihten daha önce takibi öğrendiğine ilişkin mahkemenin kabulünün değerlendirilmesine gelince:

7201 Sayılı Tebligat Kanunu'nun 32.maddesi gereğince, tebliğ usulüne aykırı yapılmış olsa bile, muhatabı tebliğ işleminden haberdar olmuş ise geçerli sayılır. Şikayetçinin bildirdiği öğrenme tarihi esas olup, bu tarihin aksi karşı tarafça ancak yazılı belge ile ispatlanabilir. Hukuk Genel Kurulunun 12/02/1969 tarih ve 1967/172-107 sayılı kararında da benimsendiği üzere beyan edilen öğrenme tarihinin aksi tanık beyanıyla ispat edilemez.

Şikayete konu olayda, alacaklı vekilinin 26/05/2011 tarihinde icra dosyasına 1.800,00 TL'nin haricen tahsil edildiğini beyan etmesi ve beyan edilen miktara ilişkin tahsil harcını yatırmaması, borçlu tarafından yapılan bir işlem olmayıp, beyan edilen tarihten daha önce tebligatı öğrendiğinin kabulü için yeterli değildir.

O halde, mahkemece, borçlu tarafından beyan edilen tarihe göre İİK'nun 16/1.maddesi gereğince yasal yedi günlük sürede yapılan ödeme emri tebliğinin usulsüzlüğüne ilişkin şikayetin kabulü ile tebliğ tarihinin düzeltilmesine karar verilmesi gerekirken yazılı gerekçe ile reddi isabetsizdir.

Borçlunun temyiz itirazlarının kabulü ile mahkeme kararının yukarıda yazılı nedenlerle İİK'nun 366 ve HUMK'nun 428. maddeleri uyarınca (BOZULMASINA), peşin alınan harcın istek halinde iadesine, ilamın tebliğinden itibaren 10 gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 09/07/2013 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 12. HD., E. 2013/19202 K. 2013/28720 T. 17.9.2013

Yukarıda tarih ve numarası yazılı mahkeme kararının müddeti içinde temyizen tetkiki borçlu tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya mahallinden daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü:

Alacaklı tarafından genel haciz yoluyla başlatılan takibe karşı borçlunun, ödeme emrinin usulüne uygun tebliğ edilmediğini belirterek tebliğ tarihinin düzeltilmesi istemi ile icra mahkemesine başvurduğu, mahkemece, şikayetin reddine karar verildiği anlaşılmaktadır.

7201 Sayılı Tebligat Kanunu'nun tebliğ imkânsızlığı ve tebellüğden imtina başlıklı 21. maddesine 6099 Sayılı Yasanın 5. maddesi ile eklenen 2. fıkrasında; “Gösterilen adres muhatabın adres kayıt sistemindeki adresi olup, muhatap o adreste hiç oturmamış veya o adresten sürekli olarak ayrılmış olsa dahi, tebliğ memuru tebliğ olunacak evrakı, o yerin muhtar veya ihtiyar heyeti azasından birine veyahut zabıta amir veya memurlarına imza karşılığında teslim eder ve tesellüm edenin adresini ihtiva eden ihbarnameyi gösterilen adresteki binanın kapısına yapıştırır. İhbarnamenin kapıya yapıştırıldığı tarih, tebliğ tarihi sayılır.” hükmü yer almaktadır.

Öte yandan 7201 Sayılı Tebligat Kanunu'nun 23/8.maddesi uyarınca, tebligatın adres kayıt sistemindeki adrese yapılması durumunda buna ilişkin kaydın tebligat evrakı üzerine yazılması zorunludur. Bir diğer anlatımla, 7201 Sayılı Tebligat Kanunu'nun 21/2.maddesine göre tebligat yapılabilmesi için, tebliği çıkaran mercii tarafından, tebligat çıkarılan adresin, muhatabın, adres kayıt sistemindeki adresi olduğuna dair tebliğ evrakı üzerine kayıt düşülmesi zorunludur.

Somut olayda, tebliği çıkaran mercii tarafından borçlu adına gönderilen ödeme emri tebliğ evrakı üzerine, tebligat çıkarılan adresin muhatabın adres kayıt sistemindeki adresi olduğuna dair kayıt düşülmediği görülmektedir. Yukarıdaki açıklamalardan da anlaşılacağı gibi, tebliğ evrakında adres kayıt sistemindeki adres olduğu yönünde tebligatı çıkaran mercii'nin şerhi olmadığı halde, tebliğ memurunun 7201 SK.nun 21/2.maddesine göre tebligat yapması usulüne uygun değildir. Böyle bir durumda, şartları varsa aynı maddenin birinci fıkrası gereğince tebligat yapılabilir. Söz konusu 7201 Sayılı Tebligat Kanunu'nun 21/1. maddesinde; “Kendisine tebligat yapılacak kimse veya yukarıdaki maddeler mucibince tebligat yapılabilecek kimselerden hiçbiri gösterilen adreste bulunmaz veya tebellüğden imtina ederse, tebliğ memuru tebliğ olunacak evrakı, o yerin muhtar veya ihtiyar heyeti azasından birine veyahut zabıta amir ve memuruna imza mukabilinde teslim eder ve tesellüm edenin adresini ihtiva eden ihbarnameyi gösterilen adresteki binanın kapısına yapıştırmakla beraber, adreste bulunmama halinde tebliğ olunacak şahsa keyfiyetin haber verilmesini de mümkün oldukça en yakın komşularından birine, varsa yönetici veya kapıcıya da bildirilir. İhbarnamenin kapıya

yapıştırıldığı tarih, tebliğ tarihi sayılır.” hükmü yer almaktadır.

Madde metni, iki hali birlikte düzenlemiştir. Bunlardan ilki “adreste bulunmama”, diğeri ise “tebellüğden imtina”dır.

Muhatabın adreste bulunmaması halinde tebliğ memurunun ne şekilde davranması gerektiğini düzenleyen Tebligat Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmelik'in 30. maddesinin birinci fıkrasında; “Adres kayıt sistemindeki yerleşim yeri adresine meşruhat verilerek çıkarılan tebligatlar hariç olmak üzere, muhatap veya muhatap adına tebliğ yapılabilecek olanlardan hiçbiri gösterilen adreste sürekli olarak bulunmazsa, tebliğ memurunun, adreste bulunmama sebebini bilmesi muhtemel komşu, yönetici, kapıcı, muhtar, ihtiyar heyeti veya meclisi üyeleri, kolluk amir ve memurlarından araştırarak

beyanlarını tebliğ mazbatasına yazıp imzalatması, imzadan çekinmeleri halinde bu durumu yazarak imzalaması gerekir.." denildiği, Tebligat Kanunu'nun "Tebligat Mazbatası" başlıklı 23.maddesinin 7.bendinde tebligat mazbatasının “21. maddedeki durumun tahaddüsü halinde bu hususlara mütaallik muamelenin yapıldığını, adreste bulunmama ve imtina için gösterilen sebebi," ihtiva etmesinin zorunlu kıldığı, "Tebliğ mazbatasında bulunması gereken bilgiler ve tanzimi" başlıklı Tebligat Yönetmeliğinin 35.maddesinin (f) bendinde ise, 30. ve 31. maddelerdeki durumların gerçekleşmesi halinde bu hususlarla ilgili hangi işlemlerin yapıldığını, adreste bulunmama ve kaçınma için gösterilen sebebin, tebligat mazbatasına yazılacağına hüküm altına alındığı görülmüştür.

Burada Yönetmeliğin 30. maddesi, tebliğ memuruna ilgilinin neden adreste bulunmadığını “tahkik etme” görevini yüklemiştir. Buna göre tebliğ memuru tahkik etmekle kalmayıp, tevsike yönelik olarak yaptığı tahkikatın sonucunu Tebligat Kanunu'nun 23/7. ve Tebligat Yönetmeliğinin 35/f bendi gereğince tebliğ evrakına yazacak ve maddede açıkça belirtildiği üzere ilgisine imzalatacaktır. Ancak bu şekilde, yapılan işlemin, usulüne uygun olup olmadığı, hakim tarafından denetlenebilir. Muhatabın, tebliğ adresinde ikamet etmekle birlikte, kısa ya da uzun süreli ve geçici olarak adreste bulunmadığının, tevziat saatlerinden sonra geleceğinin beyan ve bunun tevsih edilmesi halinde ancak, maddede sayılanlardan, örneğin muhtara imza karşılığı tebliğ edilip, 2 numaralı fişin kapıya yapıştırılması ve komşunun durumdan haberdar edilmesi işlemlerine geçilebilecektir. Tahkikatta muhatabın adresten kesin olarak ayrıldığına ya da öldüğünün veya tebligatın, tebliğ evrakında belirtilen tarihten önce yapılamayacağına anlaşılmaması halinde Tebligat Yönetmeliğinin 30. maddesinin 2., 3., 4. ve 5. fıkraları gereğince işlem yapılacaktır. Bu itibarla; Tebligat Yönetmeliğinin 30. maddesinde öngörülen şekilde ve maddede belirtilen kişilere sorularak imzaları da alınmak suretiyle, imzadan çekinmeleri halinde, bu husus da belirtilerek, Tebligat Yönetmeliğinin 35.maddesi gereğince muhatabın adreste geçici olarak bulunmama sebebi ve tevziat saatlerinden sonra geleceği “tevsik edilmeden”, Tebligat Kanunu’nun 21/1. maddesine göre yapılan tebligat işlemi geçersizdir. Zira bu belgeleme işlemi, devamı işlemleri belirlemesi yanında muamelenin doğru olup olmadığına karar verilmesi yönünden yardımcı olacak ve tebliği isteyen makam ve hakimin denetimini sağlayacaktır. Tebligat Kanununun 21/1. maddesine göre yapılan tebligatlarda tebliğ tarihi, maddenin son cümlesinde açıkça belirtildiği üzere, iki numaralı fişin, yani ihbarnamenin kapıya

yapıştırıldığı tarihtir. Tebliğ tarihinin bu şekilde belirlenmesi ve geçerli sayılabilmesi, tebliğ memurunun yukarıda açıklanan araştırmayı mutlaka yapmasına ve belgelemesine bağlıdır.

Bu açıklamalar ışığında, şikayete konu ödeme emri tebliğ evrakı incelendiğinde, muhatabın adreste geçici olarak bulunmama sebebi ve tevziat saatinden sonra geleceği hususu nun tespit edilmediği görülmektedir. Söz konusu tebligat bu haliyle, Tebligat Kanunu'nun 21/1. ve Tebligat Yönetmeliğinin 30, 31 ve 35. maddelerine aykırı olup, usulüne uygun

yapılmadığından mahkemenin bu yöndeki kabulü doğru değildir. Kaldı ki, TK.'nun 10/2.. maddesi gözardı edilerek borçluya önceden hiçbir tebligat çıkarılmadan ve yasal şartları oluşmadan doğrudan doğruya TK.'nun 21/2. maddesine göre tebligat çıkarılması da mümkün değildir.

Mahkemenin borçlunun bildirdiği tarihten önce takipten haberdar olduğu şeklindeki değerlendirmesine gelince;

7201 Sayılı Tebligat Kanunu'nun 32.maddesi gereğince, tebliğ usulüne aykırı yapılmış olsa bile, muhatabı tebliğ işleminden haberdar olmuş ise geçerli sayılır. Şikayetçinin bildirdiği öğrenme tarihi esas olup, bu tarihin aksi karşı tarafça ancak yazılı belge ile ispatlanabilir. Hukuk Genel Kurulunun 12/02/1969 tarih ve 1967/172-107 sayılı kararında da benimsendiği üzere beyan edilen öğrenme tarihinin aksi tanık beyanıyla ispat edilemez.

Şikayete konu dosyada, her ne kadar mahkemece, borçlunun adresinde yapılan hacizlerle takibi öğrendiği kabul edilmiş ise de, bahsedilen haciz tutanaklarının incelenmesinde, haciz uygulaması sırasında borçlunun hazır olmadığı anlaşılmaktadır. Bu durumda, borçlunun, takibi, dolayısıyla usulsüz tebligatı öğrendiğinden bahsedilemez. Haciz esnasında amcasına durumun bildirilmesi de öğrenmenin kabulü için yeterli değildir.

Hal böyle olunca, mahkemece, şikayetçi borçluya, ödeme emri usulüne uygun tebliğ edilmediğine ve şikayet dilekçesinde bildirdiği tarihten daha önce öğrendiği ispat olunamadığına göre şikayetin kabulüne karar verilmesi gerekirken yazıl gerekçe ile reddi isabetsizdir.

Öte yandan HMK'nun 297. maddesinin (1). fıkrasının (e) bendi gereği hükümde “gerekçeli kararın yazıldığı tarihin” yer alması zorunlu olup, kanunun bu emredici hükmüne aykırı davranılması da doğru bulunmamıştır.

Borçlunun temyiz itirazlarının kabulü ile mahkeme kararının yukarıda yazılı nedenlerle İİK'nun 366 ve HUMK'nun 428. maddeleri uyarınca (BOZULMASINA), peşin alınan harcın istek halinde iadesine, ilamın tebliğinden itibaren 10 gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 17/09/2013 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 5. HD., E. 2021/14300 K. 2022/11850 T. 13.9.2022

Taraflar arasında görülen davanın yapılan yargılaması sonucunda: Davanın reddine dair verilen yukarıda gün ve sayıları yazılı hükmün Yargıtay'ca incelenmesi, davacılar vekilince verilen dilekçe ile istenilmiş olmakla, dosyadaki belgeler okunup uyumsuzluk anlaşıldıktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

- K A R A R -

Dava, imar uygulaması sırasında bedele dönüştürülen davacı payına takdir edilen karşılığın artırılması istemine ilişkindir.

Mahkemece uyulan bozma kararı gereğince inceleme ve işlem yapılarak davanın usulden reddine karar verilmiş; süresi içerisinde taraflarca temyiz edilmediğinden bahisle 10.09.2019 tarihinde kesinleştirilen karar, davacılar vekilince temyiz edilmiştir.

Vekil ile takip edilen davalarda vekaletnamenin ibrazını düzenleyen 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 76 ncı, vekâletnamesiz dava açılması ve işlem yapılması halini düzenleyen HMK'nın 77 nci ve dava şartlarını düzenleyen HMK'nın 114/f maddeleri uyarınca usulüne uygun düzenlenmiş vekaletnamenin dosya içerisinde bulunması zorunludur.

Dosya içerisinde yapılan incelemede; davacılar tarafından düzenlenen 23.09.2014 tarihli “Sürelî Vekaletname” ile gereken tüm işlemleri yapması amacıyla Av. ...'ın vekil tayin edildiği, ancak bahsi geçen bu vekâletnamenin “İşbu vekaletname 23.09.2016 günü mesai bitimine kadar geçerlidir.” şeklinde hüküm içerdiği ve vekâletnamede belirtilen sürenin sona ermesine karşın vekilin yeni bir vekâletname sunmaksızın görevine devam ettiği bu tarihten sonra davacı asillere tebligat yapılması gerekirken, vekalet ilişkisi sona eren

vekile tebligatlar çıkartılmak suretiyle bozma ilamı sonrası yargılamanın devam ettiği ve kararın kesinleştirildiği anlaşıldığından, yapılan tebligat usulsüz olup karar kesinleşmemiştir.

Kesinleşme şerhi verilerek kararın şeklen kesinleştirilmiş olması yasal olarak kesinleştiği anlamına gelmez. Bu nedenle, usulsüz tebligat sonucu verilen 10.09.2019 tarihli kesinleşme şerhinin kaldırılmasına karar verildikten sonra yapılan incelemede;

Dava, imar uygulaması sırasında bedele dönüştürülen davacı payına takdir edilen karşılığın artırılması istemine ilişkindir.

Davacılar tarafından düzenlenen 23.09.2014 tarihli “Sürelî Vekaletname” ile, gereken tüm işlemleri yapması amacıyla Av. ...’ın vekil tayin edildiği, ancak bahsi geçen bu vekâletnamenin “İşbu vekâletname 23.09.2016 günü mesai bitimine kadar geçerlidir.” şeklinde hüküm içerdiği ve vekâletnamede belirtilen sürenin sona ermesine karşın vekilin yeni bir vekâletname sunmaksızın görevine devam ettiği bu tarihten sonra davacı asillere tebligat yapılması gerekirken, vekâlet ilişkisi sona eren vekile tebligatlar çıkartılmak suretiyle bozma ilamı sonrası yargılamanın devam ettiği anlaşılmış olup, temyiz dilekçesine ekli vekâletname uyarınca vekilleri Av. ...’a usulüne uygun olarak tebliğ edilip yargılama devam olunması ve taraf teşkili sağlandıktan sonra sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde taraf teşkili sağlanmadan eksik inceleme ile hüküm kurulması,

Doğru görülmemiştir.

Davacılar vekilinin temyiz itirazları yerinde olduğundan hükmün açıklanan nedenlerle HUMK’un 428. maddesi gereğinde BOZULMASINA, davacılardan peşin alınan temyiz harcının istenildiğinde iadesine, 13/09/2022 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 12. HD., E. 2013/27562 K. 2013/37619 T. 27.11.2013

Yukarıda tarih ve numarası yazılı mahkeme kararının müddeti içinde temyizen tetkiki borçlu tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya mahallinden daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü:

Alacaklının genel haciz yolu ile başlattığı ilamsız icra takibine karşı, borçlu vekilinin ödeme emrinin vekil yerine asile tebliğ edildiğini ileri sürerek usulsüz tebligat şikayeti ile icra mahkemesine başvurduğu, mahkemece şikayetin reddine karar verildiği anlaşılmaktadır.

7201 Sayılı Tebligat Kanunu'nun 11, Avukatlık Kanunu'nun 41 ve HMK'nun 73, 81,82,83. maddeleri gereğince vekil ile takip edilen işlerde tebligatın vekile yapılması zorunludur.

Somut olayda, icra takibinin dayanağının İzmir 6. Aile Mahkemesi'nce boşanma davasının yargılaması sırasında davalı eş ve müşterek çocuklar yararına ara kararı ile tedbir niteliğinde hüküm altına alınan nafaka alacağı olduğu, 18.06.2013 tarihli söz konusu ara kararının borçlu (davalı) vekili Av.B.A.ve alacaklı (davacı) vekili Av. T. B.B.huzuru ile verildiği ve bu hususun duruşma tutanağında belirtildiği görülmektedir.

HMK'nun 73. maddesinde, davaya vekaletin, hüküm kesinleşinceye kadar, vekilin davanın takibi için gereken bütün işlemleri yapmasına ve hükmün yerine getirilmesine ilişkin yetkiyi kapsayacağının düzenlendiği, aynı Kanunun 74. maddesine göre vekile tebligat yapılabilmesi için vekalette özel yetki verilmesinin gerekmediği, borçlu vekilinin azil ve istifası da sözkonusu olmadığına göre yukarıda belirtilen emredici nitelikteki tebligat ve usul hükümleri uyarınca tebligatın borçlu vekili Av.B. Aa yapılması gerekmektedir. Bu durumda, derdest boşanma davası nedeni ile alacaklı, borçlunun bir vekil ile kendini temsil ettirdiğini öğrenmiş olup tebligatın vekile yapılması için icra dosyasında borçlu vekiline ait vekaletnamenin bulunmaması sonuca etkili değildir. Kaldı ki vekaletnamenin icra dosyasına ibraz edilmemesi, tebligatın vekile yapılması hususundaki yasal zorunluluğun artık ortadan kalktığı şeklinde yorumlanamaz.

O halde mahkemece, şikayetin kabulüne karar verilmesi gerekirken icra dosyasına borçlu vekilinin vekaletnamesinin verilmediğinden bahisle sonuca gidilmesi ve şikayetin reddine yönelik yazılı şekilde hüküm tesisi isabetsizdir.

Borçlunun temyiz itirazlarının kabulü ile mahkeme kararının yukarıda yazılı nedenlerle İİK'nun 366 ve HUMK'nun 428. maddeleri uyarınca (BOZULMASINA), peşin alınan harcın istek halinde iadesine, ilamın tebliğinden itibaren 10 gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 27/11/2013 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 12. HD., E. 2014/24151 K. 2014/30501 T. 16.12.2014

Yukarıda tarih ve numarası yazılı mahkeme kararının müddeti içinde temyizden tetkiki alacaklı tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya mahallinden daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü:

Genel haciz yolu ile ilamsız icra takibinde 200.000 TL alacağın tahsili talep edilmiş olup, borçlunun usulsüz tebliğ şikayeti hakkında verilen icra mahkemesi kararının İİK.nun 363.maddesi uyarınca temyizi kabil olmakla, İstanbul 16.İcra Hukuk Mahkemesinin 20.01.2014 tarih ve 2013/737-449 sayılı temyiz talebinin reddine ilişkin ek kararının oybirliğiyle kaldırılmasına karar verildi. Aynı mahkemenin 31.12.2013 tarihli ve aynı sayılı asıl kararın temyiz incelemesine geçildi.

Genel haciz yolu ile ilamsız icra takibinde borçlu, ödeme emri tebligatını alan Av. B. E.'nin kendisine haber vermediğini, alacaklı ile Av. B. E. tarafından kandırılarak kendisinden vekaletname alındığını ileri sürerek, usulsüz tebligat şikayetinin kabulünü talep etmiş, mahkemece; takip talebinde vekil olarak gösterilmeyen Av. B. E.'ye yapılan tebligatın usulsüz olduğu gerekçesiyle şikayetin kabulüne karar verilmiştir.

İcra dosyasının incelenmesinde; borçlu tarafından Av. B. E.'ye İstanbul 29. Noterliği'nin 07270 yevmiye numaralı ve 29.07.2009 tarihli vekaletnamesi ile “....alacaklı B.. A.. ile aramızda yapılan oto alım satımından doğan veya bu şahıstan nakten almış olduğumuz 200.000 TL borcum ve bakiyesi nedeniyle ve bununla sınırlı olmak üzere T.C. İcra dairelerinde adıma tebligat almaya, ödeme emri tebellüğe...” yetki verildiği, alacaklı tarafından borçlu hakkında 30.07.2009 tarihinde genel haciz yoluyla ilamsız icra takibine geçildiği, örnek 7 numaralı ödeme emrinin 30.07.2009 tarihinde kalemde Av. B. E. imzasına tebliğ edildiği görülmüştür.

İcra müdürlüğüne bizzat başvuran ve borçlu adına vekaletname sunan vekilin, vekaletnamede ödeme emri tebligatını alma yetkisi bulunduğuna göre, 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 10/son, 11. ve 36. maddeleri gereğince adı geçen vekile ödeme emrinin tebliğ edilmesinde usulsüzlük yoktur.

O halde mahkemece şikayetin reddine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm tesisi isabetsizdir.

Alacaklının temyiz itirazlarının kabulü ile mahkeme kararının yukarıda yazılı nedenlerle İİK'nun 366 ve HUMK'nun 428. maddeleri uyarınca (BOZULMASINA), peşin alınan harcın istek halinde iadesine, ilamın tebliğinden itibaren 10 gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 16.12.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 12. HD., E. 2013/29567 K. 2013/37181 T. 25.11.2013

Yukarıda tarih ve numarası yazılı mahkeme kararının müddeti içinde temyizen tetkiki borçlu tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya mahallinden daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü :

Borçlunun, aleyhinde genel haciz yolu ile yapılan takipte daha önce sınırlı olarak verdiği vekaletnameye istinaden icra takibinde yetkili olmayan vekile icra dairesinde yapılan ödeme emri tebligatının usulsüz olduğunu, usulsüz tebligatı icra takip dosyasından fotokopi istediği 11.12.2012 tarihinde öğrendiğini ileri sürerek tebligat tarihinin öğrenme tarihine göre düzeltilmesi, takibin durdurulması ve takip kesinleşmediğinden konulan hacizlerin fekki istemi ile icra mahkemesine başvurduğu, mahkemece, borçlunun muttali olduğu tarihin vekilin icra takip dosyasından istifasına ilişkin muhtıranın tebliğ tarihi olan 11.12.2009 olduğu gerekçesiyle süresinde yapılmayan şikayetin reddine karar verildiği anlaşılmaktadır.

Somut olaya bakıldığında, mahkemece vekilin vekaletnamesindeki yetkisinin sınırlı olduğu, ödeme emrinin tebliğini talep ederek borcu kabul yetkisinin bulunmadığı ve takibin kesinleşmediği, dolayısıyla vekile yapılan ödeme emri tebliğinin usulsüz olduğu kabul edilmiştir. Usule aykırı tebliğin hükmü ise 7201 Sayılı Tebligat Kanunu'nun 32. ve Tebligat Yönetmeliği'nin 53.maddelerinde düzenlenmiş olup, anılan maddelerde, tebliğ usulüne aykırı yapılmış olsa bile, muhatap tebliğe muttali olmuş ise geçerli sayılıp, muhatapın beyan ettiği tarihin tebliğ tarihi olarak kabul edileceği belirtilmiştir.

Mahkemece muttali olunan tarihin, vekilin istifasına ilişkin muhtıranın borçluya tebliğ tarihi olan 11.12.2009 olduğu kabul edilmiş ise de, vekillikten istifaya ilişkin muhtıranın borçluya tebliğ edilmesi, borçlu yönünden takibe muttali olunduğu sonucunu doğurmaz.

Bu nedenle borçlunun, takip dosyasından fotokopi alındığı belirtilen 11.12.2012 tarihinde takipten haberdar olduğu kabul edilmelidir.

O halde mahkemece, tebligat usulsüzlüğüne ilişkin şikayetin kabulü ile ödeme emri tebliğ tarihinin Tebligat Kanunu'nun 32.maddesi uyarınca borçlunun beyan ettiği öğrenme tarihi olan 11.12.2012 olarak düzeltilmesine karar verilerek, borçlunun hacizlerin fekkine ilişkin diğer şikayetin incelenmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm tesisi isabetsizdir.

Borçlunun temyiz itirazlarının kabulü ile mahkeme kararının yukarıda yazılı nedenlerle İİK. 366 ve HUMK.'nın 428. maddeleri uyarınca (BOZULMASINA), peşin alınan harcın istek halinde iadesine, ilamın tebliğinden itibaren 10 gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 25.11.2013 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 12. HD., E. 2019/11629 K. 2020/3376 T. 1.6.2020

Yukarıda tarih ve numarası yazılı Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın müddeti içinde temyizen tetkiki taraflarca istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hâkimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü :

1-Borçluların temyiz itirazlarının incelenmesinde;

Tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararında yazılı gerekçelere göre yerinde bulunmayan temyiz itirazlarının REDDİNE;

2-Alacaklının temyiz itirazlarına gelince;

Alacaklı tarafından, borçlular aleyhine başlatılan genel haciz yolu ile ilamsız icra takibinde, borçluların icra mahkemesine başvurusunda; ödeme emri tebliğ işleminin usulsüz olduğunu ileri sürerek, ödeme emri tebliğ tarihinin öğrenme tarihi olan 11.06.2018 olarak düzeltilmesini talep ettikleri, mahkemece; tebliğ işlemlerinin usulüne uygun olduğu gerekçesi ile şikayetin reddine karar verildiği, borçlular tarafından istinaf yoluna başvurulması üzerine, bölge adliye mahkemesince, istinaf başvurusunun kısmen kabulü ile ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına, borçlu şirketin usulsüz tebligata

yönelik şikayetin reddine; borçlu ...'ye yapılan ödeme emri tebliğ işleminin usulsüz olduğu gerekçesi ile bu borçlu yönüyle ödeme emri tebliğ tarihinin 11.06.2018 tarihi olarak düzeltilmesine karar verildiği anlaşılmıştır.

7201 sayılı Kanun'un 32.maddesi gereğince tebliğ, usulüne aykırı yapılmış olsa bile, muhatabı tebliğ işleminden haberdar olmuş ise geçerli sayılır. Muhatabın beyan ettiği tarih, tebliğ tarihi olarak kabul edilir. Görüldüğü üzere, usulsüz yapılan tebliğ, mutlaka batıl olmayıp, muhatap tarafından öğrenildiği tarihte geçerli olacaktır (HGK'nun 05.06.1991 tarih, 1991/12-258 E.-1991/344 K. sayılı kararı). Bu madde hükmünün uygulanabilmesi için ise usulsüz de olsa bir tebligatın varlığı ön koşuldur.

Öte yandan, tebliğ işleminin usulsüzlüğü iddiasının yasal dayanağı İİK'nun 16. maddesi olup, bu yöndeki şikayetin, aynı maddenin 1. fıkrası uyarınca usulsüz tebliğ işleminin öğrenildiği tarihten itibaren 7 gün içerisinde icra mahkemesine yapılması zorunludur.

Öğrenme tarihinin belirlenmesi açısından şikayetçi borçlunun bildirdiği tarih esas olup, bu tarihin aksi karşı tarafça ancak yazılı belge ile ispatlanabilir. Hukuk Genel Kurulu'nun 12.02.1969 tarih ve 1967/172-107 sayılı kararında da benimsendiği üzere beyan edilen öğrenme tarihinin aksi tanık beyanıyla ispat edilemez.

Somut olayda, borçlulardan ...'ye gönderilen ve 20.03.2018 tarihinde tebliğ edilen ödeme emri tebliğ mazbatasının incelenmesinde; haber bırakılan komşunun kim olduğuna dair hiçbir bilgi bulunmamaktadır. Söz konusu tebligat bu hali ile 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 21/1. maddesi ile Tebligat Yönetmeliği hükümlerine uygun yapılmadığından usulsüzdür. UYAP sorgu sisteminden yapılan incelemede ise; borçlu vekili Av. ...'ın 04.05.2018 tarihinde takip dosyasına vekaletname sunduğu, vekaletnameyi aynı tarihte harçlandırdığı, icra müdürlüğü tarafından vekaletnamenin 07.05.2018 tarihinde onaylandığı, bu tarihten itibaren borçlu vekilinin UYAP sorgu sisteminde bulunan tüm evraklara erişim imkanı elde ettiği, itirazın ise yasal 7 günlük itiraz süresinden sonra, yani 11.06.2018 tarihinde yapıldığı görülmektedir.

O halde, bölge adliye mahkemesince, ıttıla tarihinin, borçlu vekili tarafından sunulan vekaletnamenin onaylanma tarihi olan 07.05.2018 olarak kabulü ile ödeme emri tebliğ işleminin usulsüz olduğuna yönelik 11.06.2018 tarihli şikayetin süreden reddine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm tesisi isabetsizdir.

SONUÇ : Alacaklının temyiz isteminin kabulü ile Bölge Adliye Mahkemesi kararının yukarıda yazılı nedenlerle 5311 sayılı Kanun ile değişik İİK'nun 364/2. maddesi göndermesiyle uygulanması gereken 6100 sayılı HMK'nun 371. maddeleri uyarınca BOZULMASINA, peşin alınan harcın istek halinde iadesine, HMK'nun 373/2. maddesi gereğince dosyanın ... Bölge Adliye Mahkemesi 6. Hukuk Dairesine gönderilmesine, 01/06/2020 gününde oy birliğiyle karar verildi.

Yargıtay 12. HD., E. 2020/2604 K. 2020/9838 T. 17.11.2020

Yukarıda tarih ve numarası yazılı Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın müddeti içinde temyizen tetkiki alacaklı tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hakimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü :

Alacaklı tarafından, borçlular aleyhine başlatılan genel haciz yolu ile ilamsız icra takibinde, borçlu ... vekilinin icra mahkemesine başvurusunda; ödeme emri tebliğ işleminin usulsüz olduğunu ileri sürerek, ödeme emri tebliğ tarihinin öğrenme tarihi olan 06.03.2018 olarak düzeltilmesini talep ettiği, mahkemece; borçlu vekilince 21/02/2018 tarihinde icra dosyasına vekaletname sunulduğu gerekçesi ile şikayetin süreden reddine karar verildiği, borçlu vekili tarafından istinaf yoluna başvurulması üzerine, bölge adliye mahkemesince, istinaf başvurusunun kabulü ile ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına, borçlunun usulsüz tebligata yönelik şikayetin kabulü ile ödeme emri tebliğ tarihinin öğrenme tarih olarak bildirilen 06.03.2018 tarihi olarak düzeltilmesine karar verildiği anlaşılmıştır.

7201 sayılı Kanun'un 32. maddesi gereğince tebliğ, usulüne aykırı yapılmış olsa bile, muhatabı tebliğ işleminden haberdar olmuş ise geçerli sayılır. Muhatabın beyan ettiği tarih, tebliğ tarihi olarak kabul edilir. Görüldüğü üzere, usulsüz yapılan tebliğ, mutlaka batıl olmayıp, muhatap tarafından öğrenildiği tarihte geçerli olacaktır (HGK'nun 05.06.1991 tarih, 1991/12-258 E.-1991/344 K. sayılı kararı). Bu madde hükmünün uygulanabilmesi için ise usulsüz de olsa bir tebligatın varlığı ön koşuldur. Öte yandan, tebliğ işleminin usulsüzlüğü iddiasının yasal dayanağı İİK'nun 16. maddesi olup, bu

yöndeki şikayetin, aynı maddenin 1. fıkrası uyarınca usulsüz tebliğ işleminin öğrenildiği tarihten itibaren 7 gün içerisinde icra mahkemesine yapılması zorunludur.

Öğrenme tarihinin belirlenmesi açısından şikayetçi borçlunun bildirdiği tarih esas olup, bu tarihin aksi karşı tarafça ancak yazılı belge ile ispatlanabilir. Hukuk Genel Kurulu'nun 12.02.1969 tarih ve 1967/172-107 sayılı kararında da benimsendiği üzere beyan edilen öğrenme tarihinin aksi tanık beyanıyla ispat edilemez.

Somut olayda, borçlulardan ...'a gönderilen ve 16.03.2017 tarihinde tebliğ edilen ödeme emri tebliğ mazbatasının incelenmesinde; muhatabın adresinde daimi çalışanı ...'ye tebliğ edildiği muhatabın adreste bulunup bulunmadığının tespiti

yapılmadan doğrudan çalışana yapılan tebligat bu hali ile 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 17. ve Tebligat Kanunu'nun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin 26. maddelerine uygun yapılmadığından usulsüzdür. Her ne kadar takip dosyasının UYAP'ta taralı olmadığı, fiziki dosyanın da icra dairesinde bulunamadığı iddia edilmiş ise de bu iddiasını belgelendirmediği, İcra müdürlüğünün 04/02/2019 tarihli cevabi yazısında, borçlu ... vekili Av. ...'ın 21.02.2018 tarihinde takip dosyasına vekaletname sunduğu, borçlu vekilince bu tarih itibarıyla takipten haberdar olduğu, itirazın ise yasal 7 günlük itiraz süresinden sonra, yani 12.03.2018 tarihinde yapıldığı görülmektedir.

O halde, bölge adliye mahkemesince, ıttıla tarihinin, borçlu vekili tarafından sunulan vekaletnamenin onaylanma tarihi olan 21.02.2018 olarak kabulü ile ödeme emri tebliğ işleminin usulsüz olduğuna yönelik 12.03.2018 tarihli şikayetin süreden reddine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm tesisi isabetsizdir.

SONUÇ : Alacaklının temyiz isteminin kabulü ile Bölge Adliye Mahkemesi kararının yukarıda yazılı nedenlerle 5311 sayılı Kanun ile değişik İİK'nun 364/2. maddesi göndermesiyle uygulanması gereken 6100 sayılı HMK'nun 371. maddeleri uyarınca BOZULMASINA, peşin alınan harcın istek halinde iadesine, HMK'nun 373/2. maddesi gereğince dosyanın ... Bölge Adliye Mahkemesi 21. Hukuk Dairesine gönderilmesine, 17/11/2020 gününde oy birliğiyle karar verildi.

Yukarıda tarih ve numarası yazılı Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın müddeti içinde temyizen tetkiki taraflarca istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hâkimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü :

1-Borçluların temyiz itirazlarının incelenmesinde;

Tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararında yazılı gerekçelere göre yerinde bulunmayan temyiz itirazlarının REDDİNE;

2-Alacaklının temyiz itirazlarına gelince;

Alacaklı tarafından, borçlular aleyhine başlatılan genel haciz yolu ile ilamsız icra takibinde, borçluların icra mahkemesine başvurusunda; ödeme emri tebliğ işleminin usulsüz olduğunu ileri sürerek, ödeme emri tebliğ tarihinin öğrenme tarihi olan 11.06.2018 olarak düzeltilmesini talep ettikleri, mahkemece; tebliğ işlemlerinin usulüne uygun olduğu gerekçesi ile şikayetin reddine karar verildiği, borçlular tarafından istinaf yoluna başvurulması üzerine, bölge adliye mahkemesince, istinaf başvurusunun kısmen kabulü ile ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına, borçlu şirketin usulsüz tebligata yönelik şikayetin reddine; borçlu ...'ye yapılan ödeme emri tebliğ işleminin usulsüz olduğu gerekçesi ile bu borçlu yönüyle ödeme emri tebliğ tarihinin 11.06.2018 tarihi olarak düzeltilmesine karar verildiği anlaşılmıştır.

7201 sayılı Kanun'un 32.maddesi gereğince tebliğ, usulüne aykırı yapılmış olsa bile, muhatabı tebliğ işleminden haberdar olmuş ise geçerli sayılır. Muhatabın beyan ettiği tarih, tebliğ tarihi olarak kabul edilir. Görüldüğü üzere, usulsüz yapılan tebliğ, mutlaka batıl olmayıp, muhatap tarafından öğrenildiği tarihte geçerli olacaktır (HGK'nun 05.06.1991 tarih, 1991/12-258 E.-1991/344 K. sayılı kararı). Bu madde hükmünün uygulanabilmesi için ise usulsüz de olsa bir tebligatın varlığı ön koşuldur.

Öte yandan, tebliğ işleminin usulsüzlüğü iddiasının yasal dayanağı İİK'nun 16. maddesi olup, bu yöndeki şikayetin, aynı maddenin 1. fıkrası uyarınca usulsüz tebliğ işleminin öğrenildiği tarihten itibaren 7 gün içerisinde icra mahkemesine yapılması zorunludur.

Öğrenme tarihinin belirlenmesi açısından şikayetçi borçlunun bildirdiği tarih esas olup, bu tarihin aksi karşı tarafça ancak yazılı belge ile ispatlanabilir. Hukuk Genel Kurulu'nun 12.02.1969 tarih ve 1967/172-107 sayılı kararında da benimsendiği üzere beyan edilen öğrenme tarihinin aksi tanık beyanıyla ispat edilemez.

Somut olayda, borçlulardan ...'ye gönderilen ve 20.03.2018 tarihinde tebliğ edilen ödeme emri tebliğ mazbatasının incelenmesinde; haber bırakılan komşunun kim olduğuna dair hiçbir bilgi bulunmamaktadır. Söz konusu tebligat bu hali ile 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 21/1. maddesi ile Tebligat Yönetmeliği hükümlerine uygun yapılmadığından usulsüzdür. UYAP sorgu sisteminden yapılan incelemede ise; borçlu vekili Av. ...'ın 04.05.2018 tarihinde takip dosyasına vekaletname sunduğu, vekaletnameyi aynı tarihte harçlandırdığı, icra müdürlüğü tarafından vekaletnamenin 07.05.2018 tarihinde onaylandığı, bu tarihten itibaren borçlu vekilinin UYAP sorgu sisteminde bulunan tüm evraklara erişim imkanı elde ettiği, itirazın ise yasal 7 günlük itiraz süresinden sonra, yani 11.06.2018 tarihinde yapıldığı görülmektedir.

O halde, bölge adliye mahkemesince, itiraz tarihinin, borçlu vekili tarafından sunulan vekaletnamenin onaylanma tarihi olan 07.05.2018 olarak kabulü ile ödeme emri tebliğ işleminin usulsüz olduğuna yönelik 11.06.2018 tarihli şikayetin süreden reddine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm tesisi isabetsizdir.

SONUÇ : Alacaklının temyiz isteminin kabulü ile Bölge Adliye Mahkemesi kararının yukarıda yazılı nedenlerle 5311 sayılı Kanun ile değişik İİK'nun 364/2. maddesi göndermesiyle uygulanması gereken 6100 sayılı HMK'nun 371. maddeleri uyarınca BOZULMASINA, peşin alınan harcın istek halinde iadesine, HMK'nun 373/2. maddesi gereğince dosyanın ... Bölge Adliye Mahkemesi 6. Hukuk Dairesine gönderilmesine, 01/06/2020 gününde oy birliğiyle karar verildi.

Yargıtay 12. HD., E. 2019/8563 K. 2020/5245 T. 22.6.2020

Yukarıda tarih ve numarası yazılı Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın müddeti içinde temyizen tetkiki borçlu tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hâkimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü :

Borçlu hakkında genel haciz yoluyla ilamsız icra takibi yapıldığı, örnek 7 nolu ödeme emrinin borçluya 03.04.2018 tarihinde tebliğ edildiği ve borçluya ait banka hesapları ile taşınmazlarına haciz konulduğu, borçlunun ise icra mahkemesine yaptığı başvuruda, ödeme emri tebliğ işleminin usulsüzlüğü hususunda şikayette bulunduğunu ve ödeme emri tebliğ tarihinin 18/05/2018 tarihi olarak düzeltilildiğini, itirazı üzerine takibin durduğunu ve hacizlerin kaldırıldığını ancak alacaklı vekilinin talebi üzerine banka hesapları ile taşınmazlarına yeniden konulan hacizlerin kaldırılması talebinin icra müdürlüğüne usulsüz tebligat şikayetinin kabul kararının kesinleşmediği gerekçesi ile reddedildiğini ileri sürerek usul ve yasaya aykırı icra müdürlüğünün 13/09/2018 tarihli kararının iptali ile hacizlerin kaldırılmasını talep ettiği, ilk derece mahkemesince; şikayetin kabulü ile hacizlerin kaldırılmasına karar verildiği, kararın alacaklı vekilince istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurusunun kabulü ile hacizlerin geçerli olup olmadığının usulsüz tebligat şikayetinin kabul kararının kesinleşmiş olmasına bağlı olduğu gerekçesi ile şikayetin reddine hükmedildiği, kararın borçlu vekili tarafından temyiz edildiği görülmektedir.

İİK'nun 37. maddesi; "İcra emrinde yazılı müddet geçtiği halde borcunu ödemeyenlerin malları haczolunur yahut borçlu iflasa tabi eşhastan olupta alacaklı isterse yetkili ticaret mahkemesince iflasına karar verilir" hükmünü amirdir.

İİK'nun 78. maddesi gereğince, takibin şekline göre, borçluya ödeme emri tebliğ edilip, ödeme emrindeki müddet geçtikten sonra alacaklı haciz talep edebilir.

Tebliğatin usulsüzlüğünün tespiti ve dolayısıyla tebliğ tarihinin düzeltilmesi durumunda, haciz uygulamasına başlanacağı tarih, mal beyanında bulunma tarihi veya varsa kesinleşmeden önce konulan hacizlerin kaldırılabilceği nedenleriyle borçlunun şikayette hukuki yararı vardır (HGK'nun 27.06.2001 tarih ve 2001/12-543 E. - 2001/560 K. sayılı kararı).

Kural olarak icra mahkemesi kararlarının uygulanması için kesinleşmesi gerekmez. İcra Mahkemesi kararları verildikleri tarih itibarıyla hüküm ve sonuç doğurur. Ayrıca usulsüz tebligat şikayetlerine ilişkin kararların infazı için kesinleşmesi gerektiğine dair özel yasal bir düzenleme de bulunmamaktadır.

Somut olayda; mahkemece, borçlunun aynı mahkemenin 2018/301 E.-2018/432 K. sayılı dosyasında ödeme emri tebligatının usulsüzlüğüne yönelik olarak şikayette bulunduğu,

bu dosyada şikayetin kabulü ile tebliğ tarihinin 18/05/2018 tarihi olarak düzeltilmesine karar verildiğine göre, ödeme emri tebliğ işleminin usulsüz olması nedeniyle takip kesinleşmeyeceğinden, bu tarihten önceki hacizlerin hükümsüz kaldığının kabulü gerekir. Ödeme ve icra emrinde belirtilen ödeme süresi geçmedikçe, alacaklı tarafça haciz istenemeyeceği gibi, bu koşullar oluşmadan önce konulan hacizler de geçersizdir.

Her ne kadar Bölge Adliye Mahkemesi kararında Dairemizin bazı içtihatlarına atıfta bulunulmuş ise de, Dairemizin istikrarlı uygulamalarına göre icra mahkemesi kararlarının uygulanması yönünden, kararın kesinleşmesinin gerekmediği, usulsüz tebligat şikayetinin de bu kapsamda olduğu; Bölge Adliye Mahkemesi kararında belirtilen farklı yöndeki kararların ya somut olayın özelliğinden ya da temyiz edenin sıfatından kaynaklanmış olabileceği anlaşılmakla; henüz haciz isteme hakkı doğmadan borçlunun malvarlığına ve 3. kişilerdeki alacaklarına yönelik olarak gerçekleştirilen hacizlerin yasal dayanağı kalmadığından, takibin kesinleşmesinden önce uygulanan hacizlerin kaldırılmasına karar verilmesi gerekirken, Bölge Adliye Mahkemesince, alacaklı vekilinin istinaf isteminin kabulü ile ilk derece mahkemesi kararı kaldırılarak şikayetin reddi yönünde hüküm tesisi isabetsiz olup, Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulması gerekmiştir.

SONUÇ : Borçlu vekilinin temyiz isteminin kabulü ile ... Bölge Adliye Mahkemesi 12. Hukuk Dairesinin 28.03.2019 tarih ve 2018/2594 E.-2019/891 K. sayılı kararının yukarıda yazılı nedenlerle 5311 sayılı Kanun ile değişik İİK'nun 364/2. maddesi göndermesiyle uygulanması gereken 6100 sayılı HMK'nun 373/2. maddeleri uyarınca BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde iadesine, dosyanın kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, 22/06/2020 gününde oy birliğiyle karar verildi.

Yargıtay 12. HD., E. 2020/5833 K. 2021/2421 T. 3.3.2021

Yukarıda tarih ve numarası yazılı Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın müddeti içinde temyizen tetkiki borçlu tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hâkimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü :

Genel haciz yoluyla ilamsız icra takibinde alacaklının icra mahkemesine başvurusunda; borçlunun şikayeti üzerine ... 4. İcra Hukuk Mahkemesi'nin 29.12.2018 tarihli 2018/284 E. – 2018/796 K. Sayılı kararı ile ödeme emri tebliğ tarihinin düzeltilmesine karar verildiğini, mahkeme kararı kesinleşmeden ... 7. İcra Müdürlüğü' nün 01.03.2019 tarihli işlemi ile hacizlerin kaldırıldığını, hüküm kesinleşmeden hacizlerin kaldırılmasının usul ve yasaya aykırı olduğunu belirterek icra müdürlüğü işleminin iptali ile hacizlerin mahkeme kararı kesinleşene kadar tekrar konulmasını talep ettiği, mahkemece şikayetin kabulü ile icra müdürlüğü işleminin iptaline hükmedildiği, borçlunun istinaf talebi üzerine bölge adliye mahkemesince istinaf başvurusunun esastan reddine karar verildiği, kararın borçlu yanca temyiz edildiği görülmektedir.

İİK'nun 37. Maddesi; "İcra emrinde yazılı müddet geçtiği halde borcunu ödemeyenlerin malları haczolunur yahut borçlu iflasa tabi eşhastan olupta alacaklı isterse yetkili ticaret mahkemesince iflasına karar verilir" hükmünü amirdir.

Aynı şekilde İİK.'nun 78. maddesi gereğince, takibin şekline göre, borçluya ödeme emri tebliğ edilip, ödeme emrindeki müddet geçtikten sonra alacaklı haciz talep edebilir.

Tebliğatin usulsüzlüğünün tespiti ve dolayısıyla tebliğ tarihinin düzeltilmesi durumunda, haciz uygulamasının başlayacağı tarih ile mal beyanında bulunma tarihinin değişebileceği veya varsa kesinleşmeden önce konulan hacizlerin kaldırılabilmesi nedeniyle borçlunun şikayette hukuki yararı vardır (HGK'nun 27.06.2001 tarih ve 2001/12-543 E. - 2001/560 K. sayılı kararı).

Kural olarak icra mahkemesi kararlarının uygulanması için kesinleşme gerekmez. İcra Mahkemesi kararları verildikleri tarih itibarıyla hüküm ve sonuç doğurur. Ayrıca usulsüz tebligat şikayetine ilişkin kararın infazı için kesinleşmesi gerektiğine dair özel bir yasal düzenleme de bulunmamaktadır.

Somut olayda ilk derece mahkemesince; "...borçlunun ... 4. İcra Hukuk Mahkemesi'nin 2018/284 E. - 2018/796 K. sayılı dosyasında ödeme emri tebligatının usulsüzlüğüne yönelik olarak şikayette bulunduğu ve bu dosyada şikayetin kabulü ile tebliğ tarihinin 25.04.2018 tarihi olarak düzeltilmesine karar verildiği, ödeme emri tebliğ işleminin usulsüz olması nedeniyle takip kesinleşmeyeceğinden, bu tarihten önceki hacizlerin hükümsüz kaldığının kabulü gerektiği yönünde karar verilmiş ise de bu kararın henüz kesinleşmediği, tebligat usulsüzlüğüne ilişkin mahkeme kararı kesinleşmeden icra

edilemeyeceği, dolayısıyla şikayete konu hacizlerin kaldırılmasına yönelik icra memurluğu işleminin yerinde olmadığından...." bahisle 01/03/2019 tarihli icra m¼d¼rl¼đu işleminin iptaline karar verildiği, borçlunun istinaf başvurusunun ise Bölge Adliye Mahkemesince aynı gerekçeyle esastan reddedildiği anlaşılmaktadır.

Her ne kadar İlk Derece Mahkemesi ve Bölge Adliye Mahkemesi kararlarında Dairemizin bir içtihadına atıfta bulunulmuş ise de, Dairemizin yerleşik ve istikrarlı uygulamalarına göre icra mahkemesi kararlarının uygulanması yönünden kararın kesinleşmesinin gerekmediği, usulsüz tebligat şikayetinin de bu kapsamda olduğu, mahkeme kararında belirtilen farklı yöndeki kararın ya somut olayın özelliğinden ya da temyiz edenin sıfatından kaynaklanmış olabileceği gör¼lmekle, henüz haciz isteme hakkı doğmadan borçlunun malvarlığına yönelik olarak gerçekleştirilen hacizlerin yasal dayanağı kalmadığından, takibin kesinleşmesinden önce uygulanan hacizlerin kaldırılmasına ilişkin icra memurluğu kararı yerindedir.

O halde mahkemece, yukarıda ayrıntılı olarak izah edildiği üzere şikayetin reddine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde hük¼m tesisi isabetsiz olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ : Borçlunun temyiz isteminin kabul¼ ile yukarıda yazılı nedenlerle 5311 sayılı Kanun ile değişik İİK'nun 364/2. maddesinin göndermesiyle uygulanması gereken 6100 sayılı HMK'nun 373/1. maddesi uyarınca, istinaf talebinin esastan reddine ilişkin ... Bölge Adliye Mahkemesi 10.Hukuk Dairesi'nin 22.06.2020 tarih ve 2019/1688 E. - 2020/870 K. sayılı kararının KALDIRILMASINA ve ... 5. İcra Hukuk Mahkemesi'nin 28.04.2019 tarih ve 2019/178 E. - 2019/194 K. sayılı kararının BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, dosyanın İlk Derece Mahkemesi'ne, kararın bir örneğinin de, Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, 03/03/2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.